

ชื่อภาคินพนธ์ : ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อในระบบการศึกษานอกโรงเรียนของคณงานในโรงงานโคราชเฟอร์นิเจอร์

ชื่อผู้เขียน : นายนนท์ ภูซงค์เจริญ

ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)

ปีการศึกษา : 2545

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อในระบบการศึกษานอกโรงเรียนของคณงานในโรงงานโคราชเฟอร์นิเจอร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการตัดสินใจของคณงานในโรงงานโคราชเฟอร์นิเจอร์ ในการศึกษาต่อในระบบการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ คณงานในโรงงานโคราชเฟอร์นิเจอร์ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ทั้งที่ศึกษาและไม่ได้ศึกษาต่อ กศน. จำนวน 113 ราย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผลการศึกษา พบว่า

คณงานโรงงานโคราชเฟอร์นิเจอร์ส่วนใหญ่เป็นชาย มีอายุระหว่าง 21-30 ปี ยังเป็นโสด มีภาระเลี้ยงดูบุคคลอื่น มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 5,000 บาท มีรายจ่ายต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร ได้รับการส่งเสริมจากครอบครัวให้ศึกษาต่อ กศน. มีความสะดวกในการเดินทางไปศึกษา นายจ้างสนับสนุนให้ศึกษาต่อได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในการศึกษาต่อ กศน. ทัวถึง และมีความคิดที่จะเปลี่ยนอาชีพในอนาคต โดยคณงานกว่าครึ่ง (ร้อยละ 52.2) ได้ตัดสินใจศึกษาต่อ กศน.แล้ว

ผลการทดสอบสมมติฐาน

พบว่า อายุ ส ถานภาพสมรส การมีภาระเลี้ยงดู อาชีพของผู้ปกครอง การสนับสนุนของนายจ้าง ความสะดวกในการเดินทางไปศึกษา การได้รับทราบข้อมูลข่าวสารและความคิดที่จะเปลี่ยนอาชีพ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษานอกระบบโรงเรียน กศน. อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน เพศ รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน และการส่งเสริมของครอบครัว ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อนอกระบบโรงเรียน กศน. อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ

- 1) ในด้านระบบการเรียน กศน. หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องควรจะเข้าไปให้ข้อมูลในเรื่องการเรียนต่อ กศน. และประสานงานกันระหว่างหน่วยงานด้านแรงงานและหน่วยงานการศึกษา
- 2) ในด้านวิธีการศึกษา ควรจัดหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ และมีมาตรฐานการเรียนการสอนเทียบได้กับการเรียนในระบบโรงเรียน โดยมีความเข้มงวดในการให้ความรู้และการประเมินผล
- 3) ในด้านรูปแบบการศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเปลี่ยนรูปแบบการศึกษาจากการศึกษาในระบบสามัญ เป็นการศึกษาในรูปแบบการศึกษาวิชาชีพต่าง ๆ
- 4) ในด้านผลที่คาดว่าจะได้รับ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรแสดงให้เห็นว่าการที่คนงานได้รับจบหลักสูตรการศึกษา กศน. แล้ว คนงานจะได้รับโอกาสอะไรบ้าง เพื่อจูงใจให้คนงานได้เข้ารับการศึกษามากขึ้น

The study was aimed at finding out factors related to the decision to further studies in the informal education system of workers in Korat Furniture Factory. The data were collected by distributing questionnaire to 113 workers in Korat Furniture Factory who were studying and were not studying in the informal education system.

The findings were summarized below.

Most of the workers of Korat Furniture Factory were males. They were 21-30 years old and most were still single. They had to look after their dependents. They earned more than 5,000 baht a month and spent less than 5,000 baht a month. Their parents were farmers. They were encouraged by their families to further studies in the informal education system. They had convenience in going to the school and the management also encouraged them to have higher education. They all received information about the informal education system and planned to change their job in the future. More than half of the workers (52.2%) had already decided to continue their education in the informal education system.

When the hypotheses were tested, the factors found to significantly influence their decision to further studies in the informal education system at 0.05 level were age, marital status, family burden, parents' occupation support from the factory management, convenience in going to the school access to related information, and a desire to change the job. In contrast, sex, monthly income, monthly expense, and encouragement from the family were found to have no influence on their decision on this matter.

1. Learning system. The agency concerned should provide factory workers with information on further education in the informal education system

There should be coordination between labor-related agencies and educational agencies.

2. Instruction the curriculum should be of good quality and of the same standard as that in schools under the formal system. Teaching and evaluation should be strictly made.

3. Educational form. The agency concerned should change the educational form from formal education to vocational education.

4. Expectation. The agency concerned should inform the workers about what opportunities they will have upon completion of the informal education program in order to motivate them to further their education.